

Antonius Onderweg

Parochieblad van de Antonius van Paduakerk in Nijmegen-Oost

Jaargang 35 nummer 2 maart 2023

Pasen in de Antonius van Paduakerk

Huis van God, Huis voor de buurt

*Wij wensen iedereen Fijne Paasdagen
en een inspirerend samenzijn*

Redactie

Beppie Peters, Henrike van Riel, Frans Blom
Website: Mieke Dahlhaus,
webmaster@avpnijmegen.nl
redactie@avpnijmegen.nl

Volgend nummer:

Kopij inleveren voor: wo. 10 mei 2023
Verschijningsdatum: za. 19 mei 2023

Kopij altijd sturen naar

redactie@avpnijmegen.nl

Oplage: 475 exemplaren

Print: Janssen Repro, Nijmegen

Verspreiding Antonius Onderweg: Monique
Leclerq, 024-3237000/moonlekkie@gmail.com

Contact

Antonius van Paduakerk

Groesbeekseweg 96, 6524 DJ Nijmegen
024 - 3222388
secretariaat@avpnijmegen.nl
www.avpnijmegen.nl

Onderdeel van de Stefanusparochie

info@stefanus.nl / www.stefanus.nl

Bankgegevens

ING: NL96INGB0000940356
ABN AMRO: NL08ABNA0418667160
t.n.v. RK Parochie H. Stefanus
Locatie Antonius van Padua

Bereikbaarheid AvP

coördinator: 06 49392730

Parochieadministratie / Secretariaat

Frans Blom, Groesbeekseweg 96
6524 DJ Nijmegen
secretariaat@avpnijmegen.nl

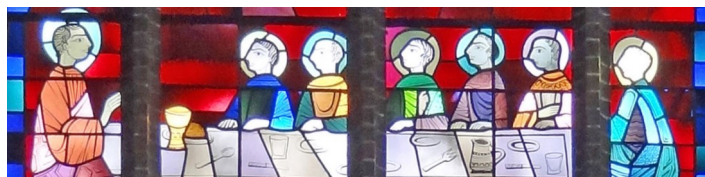
Voor uitvaarten afspreken:

06-49392730

OPROEP VAN DE REDACTIE:

Helaas heeft Luuk Geurts zich moeten terugtrekken dus zijn we opnieuw op zoek naar iemand **die goed overweg kan met Microsoft Windows en thuis is in het Officeprogramma Publisher**

Anmelden bij : redactie@avpnijmegen.nl

INHOUD

- 3 OPENINGSTEKST, JÉSUS BAENA
- 4 VANUIT HET LOCATIETEAM, CECILE KUIJPERS
- 4 VAN DE PENNINGMEESTER, MARTIEN PETERS
- 5 COLUMN, BARRIE NEEDHAM
- 5 KRONIEK, CLARA TER BERG
- 6 PAASOVERWEGING, EDUARD KIMMAN
- 7 VANUIT HET PAROCHIEBESTUUR, HISKE GUDE
- 7 UITNODIGING VOOR 22 APRIL, LOCATIETEAM
- 8 KUNST IN DE KERK, BEPPIE PETERS
- 8 KINDERKERK, JORIEN EIKELBOOM
- 9 ZINGEN IS BIDDEN VOOR TWEE, ADDY GROOS
- 9 KLEUTERPAASVIERING, THEO BROCK
- 10 COLUMN KOFFIEPRAATJE 5, KEES WAARDENBURG
- 10 PAASGEDICHT, W. RAMAKER
- 11 PRIESTERFEEST TJEU V.KNIPPENBERG, MARIJ DE ROOIJ
- 12 WERKGROEP DIACONIE, ANNEKE LEISINK
- 12 VASTENMAALTIJD, LOUIS SIBBALD
- 13 LENTEFAIR EN LENTECONCERT, MONICA PELSER
- 14 WEGEN MET ZEGEN, MARGREET SANDERS
- 15 FEUILLETON 2 ONTMOETING MET EEN ENGEL,
ROB VAN WOERKOM
- 16 ANTONIUS VAN PADUA IN BEELD

WAARLIJK OPGESTAAN

De vastentijd is een tijd van inspanning waarin we proberen de dingen recht te zetten en ons opnieuw te richten op wat essentieel is. We bereiden ons voor met een houding van verwelcoming van de werking van de Heilige Geest in ons, en zelfs wanneer we het gevoel hebben dat we onze dagen verspillen, dat we stagneren, dat we geestelijk niet groeien, worden we uitgenodigd om deze moeilijkheid aan God over te geven en met Hem te beleven, om tot Hem terug te keren. De tragiek van moeilijke tijden is dat we onszelf vertellen dat we God niet waardig zijn, dat we niet voldoen. Maar als het focussen op onze zwakheden en moeilijkheden ons terugbrengt bij God, hebben we niet alleen niet gefaald in de vastentijd, maar zijn we al begonnen Pasen te ervaren

“Maar als het focussen op onze zwakheden en moeilijkheden ons terugbrengt bij God, hebben we niet alleen niet gefaald in de vastentijd, maar zijn we al begonnen Pasen te ervaren“

Voor veel christenen lijkt zo'n ervaring van Pasen steeds moeilijker te worden. Het doet mij verdriet om enquêtes te lezen waarin sommige christenen antwoorden dat zij niet of helemaal niet in de opstanding van Jezus geloven! We zijn als de apostelen die niet goed konden verteren dat Jezus was opgestaan, dat het verhaal goed was afgelopen. En zo is het ook voor veel christenen vandaag, we vieren Goede Vrijdag meer en beter dan Pasen. Er is niemand die ons ervan kan overtuigen dat God goed is, dat hij van ons houdt, dat hij een eindeloos geluk voor ons in petto heeft. We leven graag in twijfel, in angst, in onzekerheid. En we blijven in angst leven. En het slechte van angst is, dat we er door verstijven, dat we niet voor het leven durven te kiezen. We zijn meer bezig met weten hoe te sterven, om goed en sereen te sterven. Maar weten hoe te sterven betekent niet de dood overwinnen. Dat behoort tot het domein van de menselijke mogelijkheden, terwijl de overwinning op de dood een naam heeft: opstanding.

Toch blijven er altijd tekenen van licht, want diep van binnen, ja diep van binnen, hebben alle mensen soortgelijke vragen die uitnodigen tot hoop: wat is

het steunpunt waarop ik mijn leven moet bouwen, waar rust mijn hoop op, wat rechtvaardigt mijn bestaan...? Voor christenen is één antwoord: "wat ons leven heeft veranderd is de zekerheid dat het eeuwig is", en het steunpunt van die zekerheid is de opstanding van Jezus. Als hij de dood heeft overwonnen, zal hij mij ook helpen de dood te overwinnen, als we daar werkelijk in geloven. Hoeveel dingen zouden er wel niet veranderen in de wereld als alle christenen zouden durven leven op basis van de opstanding, als we zouden leven in

Padua, Capella degli Scrovegni Fresco van Giotto de opstanding van Christus

de wetenschap dat we zijn opgestaan! We zouden dan een wereld hebben zonder bitterheid, zonder defaitisten, met mensen die verlicht door hoop zouden leven. Hoe zouden zij leven en werken in de wetenschap dat zij hiermee bijdragen aan de opstanding van de wereld? Hoe zouden zij liefhebben in de wetenschap dat liefhebben een eerste vorm van opstanding is? Hoe goed zouden we ons voelen in de wereld, als iedereen wist dat pijn te overwinnen is en daardoor in vreugde zou kunnen leven.

Ja, de opstanding van Christus en ieders geloof in de opstanding is wat de hedendaagse wereld zou kunnen veranderen en meer leven zou inblazen. En het is formidabel te denken en te weten dat ieder van ons, met onze hoop, kan bijdragen aan opstanding in deze wereld.

Vrolijk Pasen!

Jesús Baena

VANUIT HET LOCATIETEAM

De afgelopen weken waren onrustig en turbulent. Niet alleen binnen het locatieteam maar binnen de hele gemeenschap. Onze coördinator Clara heeft om diverse redenen zelf besloten haar taken neer te leggen en zal voorlopig ook niet meer aanwezig zijn. Uiteraard respecteren we haar besluit, maar zijn zeer ontdaan. We zijn haar ontzettend dankbaar voor de vele jaren dat ze onze gemeenschap met hart en ziel heeft gediend.

De functie van coördinator zal snel opnieuw ingevuld moeten worden. Voor de zeer korte termijn hebben we een aantal ad hoc oplossingen gevonden. Momenteel bekijken we hoe de functie en het bijbehorende takenpakket in de toekomst ingevuld moet worden. Als u (mogelijk) interesse heeft een taak op te pakken, laat het ons vooral weten!

In de tweede helft van april (zaterdagmiddag 22 april) zal er een bijeenkomst zijn met twee leden van het Stefanus parochiebestuur. Elders in dit blad vindt u de volledige aankondiging. Mark Buck en Hiske Gude komen naar onze locatie om met ons te spreken over het toekomstplan. Dit zal worden voorbereid met een brede groep. Een herziening van het plan is eind maart naar het bestuur gestuurd.

Binnen de Stefanusparochie wordt het parochieberaad, waaraan alle locaties deelnemen, weer opgestart. Na een lange tijd van stilstand wordt gezocht naar een nieuwe vorm van samenwerken. Marij zal lid blijven van het beraad, Corné wil zich terugtrekken op het moment dat een nieuwe kandidaat uit onze gemeenschap is gevonden.

We leven in een onzekere tijd maar laten we de rust bewaren, niet uit het oog verliezen waarom we samenkomen en wat ons ondanks alles verbindt. Laten we ons eensgezind inzetten voor de toekomst van onze geloofsgemeenschap en respectvol met elkaar samenwerken. Als locatieteam zijn en blijven we, vooral nu, oog en oor van de gemeenschap.

Cecile, Frans, Martien, Marij, Rob

1917 - 2023
Antonius van Padua

BERICHT VAN DE PENNINGMEESTER

De eerste poging om gedachten te vormen over de toekomst van de Padua gemeenschap dateert van oktober 2021. Nu, ongeveer 16 maanden verder, is er een plan op papier. Dat plan is in november 2022 aangeboden aan het parochiebestuur. In dat plan staat wie wij willen zijn, hoe wij ons geloof willen uitdragen en hoe wij in onze krachtige gemeenschap een veelheid aan taken hebben verdeeld. Wij hebben in datzelfde plan ook aangegeven dat wij onze toekomst zien op de huidige locatie in een deel van het kerkgebouw en het parochiehuis. Er stond evenwel nog niet duidelijk omschreven hoe die toekomst er dan financieel uit zou zien. Wie goed luistert naar de gemeenschap hoort verschillende meningen, vaak ingegeven door gebeurtenissen uit het verleden: fusie, interne conflicten. Nadenken over de toekomst is objectief leren van het verleden, durven loslaten en proberen oog te hebben voor de veranderde wereld om ons heen. Staan voor wat je als gemeenschap wilt zijn, lukt het beste als er geen financiële zorgen zijn. De financiën van de locatie zijn vandaag de dag gewoon niet op orde en niets doen betekent teloorgang van de gemeenschap. Als een parochiebestuur niet in staat is om de financiële problemen van de lokale gemeenschap op te lossen, is het aantrekken van investeringskapitaal een goede mogelijkheid. Dat laatste stuk: de financiering van ons voornoemde plan, is beschreven in de herziene versie en eind maart aangeboden aan het parochiebestuur.

“Nadenken over de toekomst is objectief leren van het verleden, durven loslaten en proberen oog te hebben voor de veranderde wereld om ons heen.”

Niet iedereen zal hetzelfde denken over de voorgestelde financieringsvorm, maar er is in ieder geval draagkracht. Naar mijn mening kan een substantiële lastenverlichting worden gerealiseerd en wordt de locatie weer financieel gezond. Voorts door een compleet plan aan het parochiebestuur aan te bieden, wordt het parochiebestuur uitgedaagd om te reageren zodat wij als locatiegemeenschap en parochiebestuur tot een gezamenlijk plan kunnen komen, dat uiteindelijk aan het bisdom kan worden voorgelegd. Het is een lastig complex proces waarbij respect voor elkaars rol en positie een voorwaarde is om stappen naar voren te kunnen zetten.

Martien Peters

Column

Barrie Needham

EEN GOEDE KERKGEMEENSCHAP

In een goede kerkgemeenschap moet iedereen zich zonder voorbehoud thuis voelen. Dat hoort bij een kerk, een zeker bij een Christelijke kerk. Als “God schiep de mens naar zijn beeld” (Genesis 1:27) dan is zeker in de ogen van de kerk iedereen gelijk. Paulus werkt deze ‘inclusiviteit’ verder uit met “geen onderscheid .. tussen Griek en Jood, besneden of onbesneden, barbaar en Scyth, slaaf en vrije” (Colossenzen 3:11). En, al is het een beetje vrijpostig van mij, dan zou ik ook mensen erbij opnemen die Paulus wél buiten wilde houden: zoals homo’s, de gescheiden mensen en de samenwonenden en niet alleen mannen en vrouwen maar ook alle kleuren die daartussen vallen.

Welke andere organisaties kent u die zonder toelatingseisen mensen tot hun activiteiten verwelkomen ongeacht hun leeftijd, hun afkomst, hun nationaliteit, hun inkomen, hun onderwijsniveau, hun gender, hun huidskleur, hun beroep, hun politieke voorkeur, hun netwerk, hun interesses? Je hoeft zelfs niet gelovig te zijn! Je moet slechts mee willen doen.

Er zijn maar twee onuitgesproken voorwaarden: dat je respect voor de andere leden toont; dat meningsverschillen rustig worden opgelost. Maar dat moet vanzelfsprekend zijn, met name in een Christelijke organisatie.

De eerste 22 jaren van mijn leven was ik, samen met mijn hele familie, zeer actief in zo’n kerkgemeenschap. Het was een soort tweede familie. Na het ouderlijk huis te hebben verlaten en naar andere steden, ook in Engeland, te zijn verhuisd kwamen nog drie andere kerkgemeenschappen. Ik zou dat gevoel van ‘opgenomen zijn’ aan iedereen gunnen.

Toen ik vierenvestig jaar geleden in Nijmegen kwam, heb ik geen vervanging gevonden, maar ook niet gezocht. Tot een paar jaar geleden in de Antonius van Paduakerk. Ik zou niet willen zeggen dat ik deze gemeenschap goed ken. Toch heb ik het gevoel dat deze kerkgemeenschap een goede is, in de hierboven omschreven zin.

Tenslotte een serieus mopje over wat een kerkgemeenschap goed of slecht maakt. In de ‘Deep South’ van de VS ten tijde van de segregatie wilde een kleurling een ‘blanke kerk’ binnengaan. Het werd hem geweigerd.

Op de trap buiten de kerk kwam hij God tegen die vroeg wat er aan de hand was. De kleurling legde het uit. “Het verbaast me niet”, zei God. “Ik mag er ook niet in.”

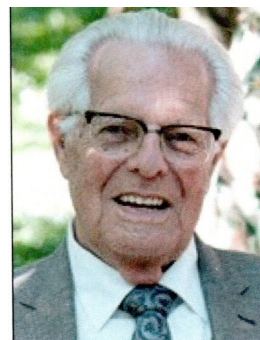
Barrie Needham

KRONIEK

In een buurtparochie zijn er altijd parochianen die een belangrijke buurtfunctie hebben. Peter Roumen hoorde daar absoluut bij. Wie heeft er vroeger niet zijn brood bij hem gehaald? De kinderen kregen dan altijd een korstje. Was je de Palmpasenbroodjes vergeten, dan kon je altijd even achterom komen.

Voor hij bakker werd heeft Peter gevaren. Daar kon hij mooi over vertellen. Via zijn vrouw Wil kwam hij in de bakkerij. Ze woonden erboven en kregen samen 3 kinderen. Verdriet is hem niet bespaard gebleven. Wil overleed aan kanker en ook zijn zoon Marc stierf plotseling. Zijn tweede vrouw Toos heeft hij jarenlang verzorgd tot ook zij overleed.

Peter was actief in Antonius. Hij hoefde de straat maar over te steken en kon dan even bij de mis helpen. Als acoliet heeft hij zeker 50 jaar gediend. Hij heeft onze koster mee opgeleid want Peter wist alles. Voor al dat trouwe werk heeft hij de Pro Ecclesia gekregen, mede aangevraagd door de Stichting Vierdaagsemis waar hij ook jarenlang als acoliet gediend heeft.

De laatste jaren verbleef Peter in Kalorama. Hij is net voor zijn 92ste verjaardag op 5 februari overleden. Valentijnsdag, zijn verjaardag, zal altijd met hem verbonden blijven.

Clara ter Berg

PAASOVERWEGING

De vier evangeliën laten de gebeurtenissen van de intocht van Jezus in Jeruzalem, het laatste avondmaal, de gevangenneming, de veroordeling, de executie en, uiteindelijk, de verrijzenis plaats vinden na een lange tocht. Jezus, te voet, met leerlingen, met vrouwen om te koken en misschien met anderen om de pleisterplaats op orde te brengen. In het evangelie van Lucas neemt die tocht tien hoofdstukken in beslag: Lc 10, 51 tot Lc 20, 44. In andere evangeliën is de tocht minder uitvoerig besproken. Jezus arriveerde dus als pelgrim in Jeruzalem.

Dat doet mijn denken aan de enige pelgrimstocht die ik heb gelopen. In mijn eindexamenjaar heb ik, in de laatste dagen van oktober 1964, de Pax Christi-voettocht meegelopen. Terugkijkend op die voettocht, herinner ik me het enthousiasme van de zaterdag, de intocht in Den Bosch, het zingen in de kathedraal van St. Jan en het afscheid op zondagmiddag met een viering in de Veemarkthallen. Een enthousiasme dat ik nu terug hoor bij jongeren die de Wereldjongerendagen meegemaakt hebben. Je geloof, al wandelend, beleven, op weg naar een plaats, waar je dat geloof viert met duizenden anderen. In september 1965 trad ik bij de Nederlandse Jezuïeten in. In mijn eerste jaar van het noviciaat is er een reünie geweest: mei 1966, dacht ik, op de zaterdag dat bisschop Bekkers in Den Bosch werd begraven. Net als ik hadden de meesten een beroepskeuze met de daaraan verbonden studiekeuze gemaakt; voor een enkeling was er wel een studiekeuze, maar verder een vraagteken naar de toekomst. Ik denk dat de meesten van mijn groep, kapittel geheten, mee deden aan die reünie. Met mijn wandelmaatje raakte ik in gesprek. Hij was verbaasd over mijn keuze om jezuïet te worden. 'Ik geloof het allemaal niet meer', zei hij, nu eerstejaars student rechten. De pelgrimstocht had dus wel tot gevolg dat je afscheid nam van een al te kinderlijk geloof, maar niet iedereen kon de stap zetten naar een kritisch, volwassen geloof.

En dat laatste zie ik dus ook terug in de gebeurtenissen van de Goede Week. Elke evangelist geeft er een eigen betekenis aan. Ze komen overeen in hun streven om te laten uitkomen dat intocht, lijden en sterven een vervulling was van wat Profeten hadden voorspeld. De Goede Week is voor elk van ons een geloofsverdieping: afscheid nemen van bepaalde opvattingen en kennis nemen van nieuwe inzichten.

Elke evangelist geeft een commentaar dat een antwoord zou kunnen vormen op die verzuchting van de verrezen Heer op weg naar Emmaus: 'Moest de Messias al dat lijden niet ondergaan om zijn glorie binnen te gaan?' (Lc 24, 26). Dat is ieders opgave bij de Goede Week: je eigen Messias-beeld te ijken op wat we vieren in de liturgieën van de Goede Week. De Goede Week is een kleine trektocht door Jeruzalem. Al in de eerste eeuwen hebben pelgrims er een Via Dolorosa uitgestippeld. Vele eeuwen later is die trektocht verbeeld in de veertien kruiswegstaties, die in veel parochiekerken langs de muren hangen. Zo ook in de Antonius van Padua. Groot, expressief, kleurrijk.

In de tweede helft van de vorige eeuw kwam er een vijftiende statie bij: de verrijzenis uit het graf. Ik vind dat niet zo passend. Ik zou liever een vijftiende statie zien waarop de wandeling naar Emmaus verbeeld wordt: de pelgrimstocht gaat verder, met de verrezen Heer tussen ons in.

Eduard Kimman

VANUIT HET PAROCHIEBESTUUR

Beste medeparochianen,

Met vreugde en dankbaarheid stel ik mezelf voor als uw nieuwe bestuurslid voor Communicatie en Cultuur binnen de parochie Heilige Stefanus in Nijmegen. Het is een eer om deel uit te maken van deze mooie kerkgemeenschap en nu ook als bestuurslid mee te mogen werken aan de verdere ontwikkeling van onze parochie.

Het is geen gemakkelijke taak om verantwoordelijk te zijn voor Communicatie en Cultuur in een parochie die bestaat uit zeven kerken met elk hun eigen unieke cultuur en identiteit. De uitdagingen die dit met zich meebrengt, zal ik dan ook zeker niet alleen het hoofd kunnen bieden. Ik geloof dat we alleen samen onze parochie vitaal kunnen houden en kunnen bouwen aan een vruchtbare toekomst.

Onze parochie is vernoemd naar de heilige Stefanus, de proto-martelaar. Stefanus was een man die zijn geloof in God nooit verloochende, zelfs niet in de meest moeilijke en gevaarlijke situaties. Hij stond heel dicht bij Jezus en probeerde in zijn leven Hem zo nauwgezet mogelijk na te volgen. Op deze manier kan de heilige Stefanus voor ons en onze parochie een voorbeeld zijn van hoe we in tijden van bedreigingen en weerstand kunnen handelen.

Als bestuurslid voor Communicatie en Cultuur wil ik samen met u allen werken aan het creëren van een gemeenschappelijke parochie-identiteit, die geïnspireerd is door onze naamgever en aantrekkelijk voor velen. Ik geloof dat elke kerk binnen onze parochie waardevol is en zijn eigen unieke bijdrage geeft aan onze gemeenschap. Sommige kerken zijn sterk in intellectuele verkenningen, andere in diaconale activiteiten en weer andere in religieuze vorming. Ik geloof dat we deze diversiteit moeten koesteren en benutten om onze gemeenschap te verrijken.

Mijn wens is dat onze parochie een voorbeeld zal zijn voor andere kerken. Ik geloof dat onze diversiteit ons kan leiden naar synergie en dat we door onze verschillen te omarmen, een meer open en gastvrije kerk kunnen worden voor iedereen die God zoekt in deze moderne tijd.

Laten we samenwerken om de parochie Heilige Stefanus te laten bloeien en te groeien als een gemeenschap die geïnspireerd is door de boodschap van onze naamgever. Graag draag ik hier mijn steentje aan bij.

Wilt u contact met mij opnemen?

Ik ontvang graag uw vragen, suggesties of verzoeken op mail@hiskegude.com. Ik zie uit naar onze samenwerking!

Met vriendelijke groet,
Hiske Gude

Uitnodiging

OVERLEG VAN HET PAROCHIEBESTUUR

MET DE AVP GEMEENSCHAP.

Op zaterdag 22 april wordt op verzoek van het parochiebestuur een gedachte-uitwisseling met de Antonius van Padua gemeenschap georganiseerd. De bijeenkomst vindt plaats van 15:30u. tot 17:00u. in de zaal van het parochiehuis.

De discussie heeft een tweeledig doel: Het parochiebestuur wil de gemeenschap beter leren kennen en de gemeenschap wil van het parochiebestuur vernemen of het zich kan vinden in het ingediende toekomstplan van de Antonius van Padua gemeenschap. Het parochiebestuur wordt vertegenwoordigd door vicevoorzitter Mark Buck en Hiske Gude als bestuurslid communicatie.

U bent van harte uitgenodigd om in een constructieve sfeer deel te nemen aan deze unieke setting.

Tot Ziens

Zaterdagmiddag 22 April 2023

15.30 -17.00 uur

Parochiehuis AvP

Van Slichtenhorststraat 8 I

Het Locatieteam

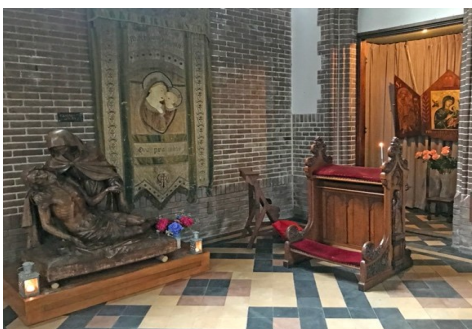

De Pieta

Op zoek naar kunst in onze kerk met een paasthema viel mijn oog het eerst op de Pieta, die nu zo'n mooie plek heeft gevonden bij de nieuwe Memoriehoek in de westelijke zijbeuk:

Op zonnige dagen straalt er een natuurlijk spotlight op het beeld waardoor het prachtige houtsnijwerk mooi tot zijn recht komt. Over de historie van het beeld is weinig bekend. Het is ook nog niet zo lang in het bezit van de AvP. Het stond eerst heel lang in de Bethlehemkerk aan de Tweede Oude Heselaan waar Jos en Frans

Memoriehoek oude situatie

Blom lange tijd kerkten. Toen deze kerk gesloten werd in 2017 hebben Frans Blom en Rob van Woerkom nog mooie kerkkunst kunnen redden en het hele zware beeld naar onze kerk gebracht. Sindsdien stond het achter in de kerk bij de toenmalige memoriehoek en de icoon van Maria van Altijddurende Bijstand.

Met de komst van de Dagkapel in 2022 werd een nieuwe plek gevonden en staat het beeld onder de kruisweg statie's 10 en 11. Een passende achtergrond. Als u de kruiswegviering bezoekt op Goede Vrijdag kunt u het van dichtbij bekijken

Bepie Peters

Pieta (Italiaans: *pietà*, dat 'compassie' of 'piëteit' betekent) is in de kunst de benaming voor een afbeelding of uitbeelding van de dode Christus vergezeld door Maria of engelen. Het kan een schilderij of een beeld zijn.

Het is niet hetzelfde als een kruisafname of de beweging van Christus, maar het is een meer reflectief onderwerp. De meest voorkomende vorm is die van de dode Christus op schoot bij Maria, de moeder van Jezus (Bron: Wikipedia)

KINDERKERK

In het najaar is een aantal betrokkenen bij de kinderkerk met elkaar gaan sparren hoe we het voor gezinnen met jonge kinderen aantrekkelijker en makkelijker kunnen maken naar de kerk te komen. We besloten klein en eenvoudig te beginnen. Daarom is er nu in de keuken van de pastorie een krat ingericht met knutselspullen, waardoor het voor de ouders laagdrempelig is om met de kinderen na het gebed/lied om ontferming zich terug te trekken en op eigen wijze aandacht te schenken aan

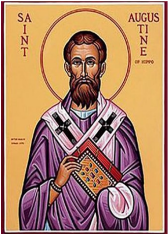
De, door de kinderen zelf gemaakte, lichtjes staan elke viering op de ronding.

het evangelie. Tot nu toe is de 'kinderkerk' al enkele keren tot stand gekomen. Alle kinderen die op dat moment in de kerk zijn, zijn welkom om aan te sluiten. We hopen dat de kinderen zo meer bekend raken met naar de kerk gaan en zich welkom voelen in onze fijne parochie.

Jorien Eikelenboom

ZINGEN IS BIDDEN VOOR TWEE

Qui bene cantat bis orat

Zingen is bidden voor twee
H. Augustinus van Hippo

Loop de weg mee. De weg naar het licht .

We zijn allemaal op weg naar Pasen.
Velen via Carnaval, anderen via Aswoensdag,
Maar voor allemaal zijn er na die woensdag
dan nog veertig dagen te gaan.
In die tijd bezinnen we ons op ons leven,
we zetten een gewoonte aan de kant,
of we doen iets extra's voor een ander.
Als we dan bij Paaszaterdag zijn aangekomen,
nodig ik U van harte uit om samen
in de Paaswake steeds dichterbij
bij de verrijzenis van Christus te komen.
In de liederen van de Paaswake
nemen wij U mee naar die verrijzenis,
naar het nieuwe licht van Pasen,
naar ons nieuwe licht.
We beginnen nog donker en zingen
over de nachtblauwe hemel, de donkere aarde,
geen geluid. Wachten op wat komt.
Als het Paasvuur dan ontstoken is
en er nieuw licht is ontstaan,
zullen we samen juichen met het refrein:

*Laat juichen heel het hemelkoor van engelen,
laat juichen om die grote koning,
juichen om de overwinning.
Laat de trompetten klinken in het rond.*

De verdere viering met al onze gezangen
staat in het teken van dat nieuwe licht!

Het licht verdrijft de duisternis
Licht dat terugkomt
Van licht en leven

En bij al ons juichen hoort een Alleluia.
Dat zingen we ook en hebben gekozen
voor het Alleluia van Mozart.
We eren God in de communiezang met het
lied Glory to God, eer aan God in den Hoge.
Dit lied komt uit de Messiah van Händel.
Zo komen we samen door een donkere tijd
naar het licht, het licht van Pasen.

Addy Groos

WELKOM BIJ DE KLEUTERPAASVIERING

De kleine visser is erg verdrietig: zijn goede vriend Jezus is dood, en wat moet hij nu beginnen? Maandenlang hebben ze samen rondgetrokken, en nu is alles waar hij van droomde zomaar voorbij. Hij gaat maar weer vissen, zoals hij vroeger deed. En zijn netten blijven leeg, ook dat nog. Maar wat is dat? Daar staat iemand op het strand die hem roept... die kent hij toch ?

“De kleine vissers” is een toneelstuk voor kinderen van 3 tot 6 jaar. Naar aanleiding van de gebeurtenissen rond Pasen vertelt het op een alledaagse manier over dood en verdriet en over hoop en opstanding. Na afloop mogen alle kinderen geen paaseitjes, maar visjes zoeken in de kerk.

Theo Brock

Welkom

Zaterdag 8 april 15.30u.– 16.00 u.
Antonius van Paduakerk Groesbeekseweg 96

De kleine vissers

Paasviering voor kinderen van 3 – 6 jaar

De vrienden van Jezus zijn verdrietig. Jezus is dood.
Ze zijn maar weer gaan vissen, net als vroeger. Maar dan...

Zaterdag 8 april ~ 15.30 - 16.00 uur
Antonius van Paduakerk ~ Groesbeekseweg 96

www.avpnijmegen.nl

Column

Kees Waardenburg

Zondag 26 februari 2023
Voorganger Louis Sibbald
m.m.v. het Gregoriaans koor o.l.v. Sander Ram

KOFFIEPRAAT.... NR 5

Een overweging houden, ik geef het je te doen. Wikkend en wegend iets zeggen wat je (boeren)verstand te boven gaat. Dat moet je durven. Voorgangers zijn eigenlijk waaghalzen. En wij hebben ze nota bene in ons eigen midden.

Maar verkijk je niet. Waaghalzen staan niet alleen op het altaar, maar zitten ook op stoelen en banken. Ik heb het over onszelf. Spreken is wagen, maar luisteren evenzeer. Die samenhang is een mysterie. Ik hoop het te illustreren, ook al weet ik bij voorbaat dat het me niet zal lukken. Ik waag het erop.

Op het rooster staat de verzoeking van Jezus. Hij trekt zich terug in de woestijn. De duivel volgt hem op de hielen en legt hem listig het vuur na aan de schenen. Het verhaal is mij bekend en de woorden in de overweging ook. Daarin is een soort cadans die maakt dat ik op een afstandje luister. Maar out of the blue zit ik plotsklaps rechtop. "De woestijn is een eenzame, kale plaats van de dood. Je komt er niemand tegen en je staat dus alleen. En omdat je alleen bent, kom je jezelf tegen, leer je je diepste zelf kennen." De overweging gaat verder, maar ik blijf hangen bij deze woorden. Alsof ik vertoef in een andere ruimte, alleen met mezelf, en toch niet eenzaam.

Bij de koffie, voor mij de ontmoetingsplek bij uitstek, raak ik aan de praat. Via "hoe gaat ie" komen we van het een op het ander. Dan zegt mijn gesprekspartner dat er een moment in de overweging was waarop hij weggehaald werd van het gepuzzel over zichzelf en ruimte voelde.

Inderdaad, bij dezelfde passage, over Jezus in de woestijn, alleen met zichzelf.

Waarom komen nu uitgerekend deze woorden zo binnen? Ik leg onze gewaarwordingen voor aan de "spreker." Wat blijkt: In plaats van drukke culturele activiteiten op de zaterdag hadden ze er voor gekozen zich terug te trekken in de huiskamer, ieder met zijn eigen boek. Zijn boek ging over Thuiskomen. Het mysterie wordt er nog dieper van.

Terwijl de koffiedampen opstijgen naar de hemel besef ik dat het ons gegund werd eventjes deelgenoot te zijn van een intieme leeservaring. Onopzettelijk! Spreker en luisteraar, twee waaghalzen te saam.

Kees Waardenburg

Het zal je maar gebeuren

*Het zal je maar gebeuren
als soldaat op wacht gezet worden
bij een verzegeld graf,
een belangrijke opdracht,
maar je schrikt zo
bij het oogverblindend licht
dat je gevlucht bent
voordat je weet, wat er gebeurd is.*

*Het zal je maar gebeuren
als treurende vrouwen naar het graf gaan
om het lichaam te balsemen
van de man die je bewonderde.
Je zoekt de dode bij de doden
maar hij is er niet.
Je had het kunnen weten, zeggen de engelen.*

*Het zal je maar gebeuren
dat je hem even later
in levenden lijve tegenkomt in de tuin.
Je kunt je ogen niet geloven.
Je oren horen niet wat ze horen.
Maar je mond staat niet stil,
vol van het wonder, dat hij de dood overwon.*

*Nou ja kun je zeggen,
dat is lang geleden gebeurd.
Een mooi verhaal,
maar verder, wat heb je daar nu aan.*

*Toch kom je hem soms tegen
in woord of gebaar van een mens.
Toch kun je hem bewijzen in jezelf
door te zijn voor de ander
de helpende
gevende,
meelevende
mens soms.
Het zal je maar gebeuren*

*Uit: waar praten jullie zo druk over,
W.Ramaker*

TJEU BEDANKT!

Op zondag 12 maart hebben we na de eucharistieviering, waarin Tjeu van Knippenberg voorging, feestelijk aandacht besteed aan het feit dat Tjeu op 19 maart 60 jaar geleden zijn priesterwijding bij de Lazaristen in Panningen mocht ontvangen!! Hij was toen 26 jaar oud en had al op zijn twaalfde jaar het ouderlijk huis verlaten om zich voor te bereiden op deze grote dag met de intentie om als Lazarist naar de missie te worden uitgezonden.

Het liep anders en Tjeu werd prefect en leraar aan het klein seminarie en uiteindelijk na veel studie en andere activiteiten werd hij benoemd tot hoogleraar Pastoraal Theologie aan de universiteit in Tilburg. In die tussentijd was hij ook gedurende 8 jaar samen met Albert Meijer studentenpastor in de Nijmeegse Studentenkerk. Zij beiden hebben tijdens hun pastorale begeleiding van studenten het studentenleven echt van heel dichtbij meegeemaakt tot in de late uurtjes!!

Van die 60 jaar heeft Tjeu de laatste twintig jaar (na zijn pensionering in Tilburg) ervoor gekozen om in Nijmegen in onze gemeenschap van de AvP maandelijks voor te gaan en op allerlei manieren ons te ondersteunen. Aanvankelijk samen met pastor Kees Megens, en gaandeweg ontstond er een groep van medeparochianen vrijwillig om hen heen om de liturgievieringen en overwegingen mede te verzorgen, want vanuit het bisdom was er geen ondersteuning meer te verwachten.

Bovenstaande historie en nog veel meer had ondergetekende in haar toespraak levendig verwerkt. Het was tijdens de viering van 12 maart drukker dan normaal, zodat velen aan Tjeu konden laten blijken hoezeer wij zijn inzet en hartelijke zorg waarderen. We hebben allen voor hem gezongen en op hem gedronken en gewenst dat hij ons nog lang kan blijven steunen!

Marij de Rooij

KLEIN WONDER

Het onzegbare zeggen is schermutselen met woorden. Volgens oude bronnen worden we hierin ondersteund. Maar die ondersteuning laat zich nooit zo duidelijk zien of horen. Uitgezonderd deze zondag waarin Tjeu van Knippenberg zijn 60-jarig jarig priesterwijding viert. Precies op het moment dat in zijn overweging de wereld van de feiten en de wereld van het geloof elkaar naderen, schieten de voeten van de organist uit op de pedalen. Ons Verschuerenorgel laat een akkoord horen dat klinkt als een klok precies bij de woorden "en toch".

Kees Waardenburg

WERKGROEP DIAKONIE

Hulp voor mensen in Oekraïne

Wat is er al ongelooflijk veel gegeven voor de slachtoffers van de oorlog in Oekraïne!

Toen we ons lijstje met hulpgoederen hadden samengesteld, vroegen we aan de mensen ter plaatse of men bepaalde hulpgoederen heel hard nodig had. Het antwoord was: Nee, eigenlijk is aan alles gebrek. Alleen vroegen ze of we dikke kaarsen en lucifers wilden toevoegen. Als ergens de elektriciteitsvoorziening uitvalt door raketbeschietingen, heeft men geen licht meer als de avond valt.

Op maandag 13 maart zijn alle tot dan toe ingezamelde spullen al opgehaald. Eind van die week is er een groot transport met ziekenhuisbedden (uit België) naar Oekraïne gegaan en daar zijn ook onze potten groenten,

koffie, houdbare melk, incontinentiemateriaal en al het andere in meegenomen. En ook heel veel dikke kaarsen!

We zamelen in tot en met zondag 2 april. Op die dag komen ook 7 andere kerken hun ingezamelde hulpgoederen in de AvP brengen.

Ik hoop dat we tot dat moment nog heel veel levensmiddelen mogen ontvangen. En dat we op deze manier, mensen daar laten weten dat wij hen niet vergeten!

De Fam Yaschuk hangt de Oekraïense vlag op.

Rolstoelen.....?

Vanuit Oekraïne kwam ook de vraag of wij aan rolstoelen kunnen komen.....Tot nu toe is dit nog niet gelukt. Daarom nog een keer deze oproep. Kent u iemand die mogelijk een ongebruikte rolstoel heeft staan, vraag dan of men deze af wil staan voor gewonde mensen in Oekraïne. Er zijn daar onvoldoende rolstoelen en heel veel mensen die een rolstoel nodig hebben.

Wie weet..... Het zou heel fijn zijn!

Vastenmaaltijd

Op maandag 20 maart hebben we weer onze jaarlijkse Vastenmaaltijd gehouden. Een maaltijd samen met zo'n 60 andere mensen. Gelukkig hadden we uiteindelijk voldoende kokers om iedereen een smakelijke maaltijd aan te bieden.

We zaten in het Parochiehuis in groepjes aan tafel met een heel gemengd gezelschap. Mensen uit de Maranathakerk, Effata, de dominee van de Pompekliniek met een

patiënt, de Oekraïense familie die op de Pastorie woont, mensen van Wegen met Zegen. En dan is het mooi als mensen oprecht geïnteresseerd zijn in elkaar en in gesprekken raken. Want dat is de eerste doelstelling van deze maaltijd.

Maar ook, om je weer eens te realiseren dat je bevoorrecht bent als je iedere dag goed en gezond kunt eten. En dat eten was er deze avond voldoende. Met liefde en zorg was er gekookt. Eenvoudige eenpansgerechten, gevarieerd en lekker.

En als derde doel bij deze maaltijd zamelen we geld in voor ons Vastenactiedoel:

de bouw van een Centrum voor jongeren in Homs (Syrië) mogelijk maken. Een Centrum voor alle jongeren, Jood, Moslim en Christen.

We hebben met donaties voor de maaltijd, de verkoop van de mooie bloemstukjes en de verkoop van kaarten een prachtig bedrag ingezameld: € 653,50 !

Er zijn op die avond ook 64 kaarten geschreven met een bemoedigende en/of hartelijke

tekst voor patiënten in de Pompekliniek. Wij kregen als dank vanuit de Pompekliniek een mooie, zelf gemaakte Paaskaars!

We kunnen terugkijken op een avond in harmonie met een prachtige donatie voor jongeren in Homs. Homs, de stad in Syrië waar Pater Frans van der Lugt zijn hart had liggen en waar hij in 2014 om zijn idealen is vermoord.

Werkgroep Diaconie

IMPRESSIE VASTENMAALTIJD 20 MAART 2023

In de vierde vastenweek vond in de parochiezaal van de Antonius van Paduakerk aan de van Slichtenhorststraat een vastenmaaltijd plaats. Ongeveer 60 personen namen hier aan deel. Het thema was: Vastentijd, tijd voor bezinning, tijd voor verbondenheid. Op deze avond waren er verschillende mensen uit verschillende huishoudens bij elkaar, er was een gezin uit de Oekraïne, voorgangers en parochianen uit andere kerken en mensen uit de Behandeliniek Nijmegen van de Pompestichting. Anneke heette ons van harte welkom. We werden uit-

Vervolg van pag. 12

genodigd om deel te nemen aan de vastenmaaltijd. Je zag dat de verschillende gerechten met liefde en zorg voorbereid waren. Niet alleen de bekende hutspot met worst, maar ook bietensalade met geitenkaas, bruine bonensoep en zuurkool met appel en kaas. Eten van deze heerlijke dis was geen versterving maar vooral een culinair genieten want met zoveel liefde en zorg was de maaltijd klaar gemaakt.

Anneke vertelde ons over de vastenactie die voor Homs is, het project voor Pater van der Lugt. Het geld van de opbrengst gaat naar het project een centrum voor jongeren oprichten en in stand houden, zodat het een veilig thuis kan zijn om daar te vertoeven.

Na het verhaal van Anneke zongen we het lied: *Wij zoeken U als wij samenkomen*. Daarna werden wij uitgenodigd om van de gereedstaande gerechten op te scheppen. Eenmaal opgeschept gingen wij terug naar onze tafel, waar we het gesprek begonnen met onze tafelenoten. Aan onze tafel zaten mensen vanuit verschillende achtergronden: twee mensen van de Pompestichting, een aantal koorleden, kerkgangers en een voorganger van de Antonius van Padua kerk.

Hoe herkenbaar was het niet waar we allen waren opgegroeid en dat we dat zo met elkaar konden delen. We kregen nog een prachtig gedicht te horen voorgedragen door Maria. De eerste woorden bleven in mijn hoofd resoneren: *Gezegend zij.....*, een prachtig gedicht dat ons allen diep raakte.

Onze tafelenoten vertelden over het leven in de Behandelkliniek Nijmegen en als teken van verbondenheid kregen wij een Paaskaars van hen aangeboden, die Anneke dankbaar van hen in ontvangst nam.

We schreven nog kaarten aan de bewoners van de Behandelkliniek en zongen ten slotte het lied *'Dat je de weg mag gaan die je goed doet'*. Een bijzondere en inspirerende vastenmaaltijd!

Louis Sibbald

LENTEFAIR EN LENTECONCERT 2023

Op zaterdag 15 en zondag 16 april 2023 is het zover! Dan organiseert de Antonius van Padua-gemeenschap een Lentefair:

Zaterdag 15 april: 11.00 - 17.00 uur

Zondag 16 april: 12.00 - 14.30 uur

Als het weer het toelaat, worden op het kerkplein plantjes, stekjes en allerlei spullen die met tuin, terras en of lente te maken hebben verkocht.

Er worden alleen goed bruikbare spullen verkocht. De lentefair is geen rommelmarkt.

Als de weersomstandigheden zodanig zijn dat buitenverkoop niet mogelijk is, verkassen we naar binnen, waar dan het achterste gedeelte van de kerk gebruikt zal worden voor de lentefair.

In de kerk wordt er een kleine tentoonstelling ingericht van bloemenaquarellen. Een gedeelte hiervan mag verkocht worden.

Er is een lentecafé, waar u koffie, thee, ranja en zelfgebakken cake en koek kunt kopen.

Zondagmiddag is er een **lenteconcert met lentedieren, meezingers en muzikale intermezzo's**

Het concert begint zondag om **15.00 uur** en duurt tot 16.30 uur. In de pauze van een half uur kan iedereen nog de lentefair bezoeken of iets eten of drinken in het lentecafé.

Als u iets voor de lentefair hebt: heel graag. We zijn blij met tuinplantjes, stekjes, goed tuingereedschap, potten en vazen, tuinbeeldjes, tuinverlichting, tuintafelkleedjes, tuinkussentjes, tuinversieringen, tijdschriften en boeken, tuinspelletjes, tuinservies, puzzels, knutselspulletjes, kinderspeelgoed, buitenspeelgoed, waterspeelgoed, zand- en strandspeelgoed.

GEEN TUINMEUBILAIR.

Op woensdagmiddag 12 april 2023 kunt u tijdens de extra lange kerkopenstelling van 14.00 – 19.00 uur, uw goede spullen brengen.

Op naar een vrolijke Lentefair op kerkplein en in de kerk. Bij voorbaat dank voor alle aangeleverde planten en tuinspullen.

Monica Pelser

Vragen ? : Neem contact op met:

Beppie Peters (06 30483180) barendje1950@gmail.com

Monica Pelser (0618239139)

Addy Groos (024 3234239)

WEGEN MET ZEGEN

OPEN KERKENDAG

OVERBETUWE EN LINGEWAARD

Altijd al nieuwsgierig geweest hoe die kerk waar u regelmatig langsrijdt er van binnen uitziet?

Op **zaterdag 13 mei as.** zetten de kerken en kapellen van de Overbetuwe en Lingewaard hun deuren van **10.00 tot 16.00 uur open**, zodat u binnen een kijkje kunt nemen. Veel locaties bieden meer dan alleen een kijkje: een rondleiding, een expositie, een concert, koffie en thee, en gelegenheid tot het aansteken van een kaarsje en even stil te zijn.

De open kerkendag is een initiatief van de protestantse kerken in deze regio, de rooms-katholieke parochie Maria Magdalena en Wegen met Zegen, de pelgrimsroute van 11 etappes, die in mei haar eenjarig bestaan viert. U bent van harte welkom in de kapellen en kerken van Angeren, Bemmeler, Driel, Elst, Gendt, Haalderen, Hemmen, Herveld, Heteren, Homoet, Huissen, Indoornik, Lent, Oosterhout, Randwijk, Ressen, Valburg en Zetten. Dat nodigt uit tot een wandel-, fiets- of autoroute!

De dag start met een vertrekceremonie in de AVP/pelgrimskapel om 9.00 uur door Jeanine v. Weert. Meer informatie is te vinden op :

www.wegenmetzegen.nl/openkerkendag en op de facebookpagina van wegen met zegen.

MINI-PELGRIMAGE WEGEN MET ZEGEN 17-19 MAART 2023

Dag 1: Wij zijn vertrokken (Nijmegen - Oosterhout). Best spannend, zo'n eerste dag van een pelgrimstocht. Heb ik de goede spullen bij mij? Zal ik het startpunt kunnen vinden? Kan ik de afstand wel aan? Met deze en andere onzekerheden en vooral met hele goede zin, treffen wij elkaar in de pastorie. Koffie met taart, een toilet en een korte start-ceremonie in de kapel door

Theo en dan zijn we dan echt klaar voor het vertrek.

De temperatuur is zacht, de zon straalt ons toe, het is een genoegen om op stap te gaan. De

Wegen met Zegen, vertrekceremonie

onzekerheden zakken in de loop van de dag weg. Ontspanning en een rode kleur op de wangen komen er voor in de plaats.

Wij lopen met elkaar de eerste etappe van de pelgrimsroute van Wegen met Zegen. Vanaf de kerk lopen wij via het centrum de Waal over. Fijn om de overgang van de drukke stad naar het relatief rustige platteland te ervaren. Door het bos en over modderpaden vervolgen wij onze weg. Aan het eind van de middag drinken wij op een terras ons eerste etappedrankje van deze reis.

Overnachten doen wij in het Dominicanerklooster in Huissen. Elk heeft een eigen kamer. De prachtige kloosterbibliotheek is de ruimte waar wij na de Vespers de kennismaking verdiepen. Mooie gesprekken en een vroege nachtrust vallen ons aan het eind van deze (ont) spannende dag toe.

Dag 2: Tijd nemen om te ervaren (Gendt - Bemmeler - Ressen) Bij het beginpunt treffen wij de twee gasten die vandaag met ons meelopen. Margot en Christoffer zijn hun namen. Tijdens het lopen van een Camino hebben ze elkaar in 2019 ontmoet. In september gaan ze trouwen. Margot is een van de ambassadeurs van Wegen met Zegen. De liefde, het is ook wat wij vandaag ervaren. Wij delen de liefde voor het lopen en voor het vertragen. Onderweg worden we vrolijk van de zon en van verschillende bijzondere plekken.

Indrukwekkend is ook het voor het gevoel eindeloze lopen over een dijk. Diverse auto's en motoren duwen ons in de berm. Het uitzicht is kilometers lang hetzelfde. De meesten ervaren dit stuk als het verrichten van noeste arbeid. Enkele anderen voelen juist hier rust en een prettige cadans.

Bijzonder het Dijkwif, een monument van jewelste. Gastvrij de pastorie in Haalderen. De koffie staat hier voor ons klaar. Kasteel Klinkenburg brengt onze fantasie op gang. Welk leven heeft zich daar voltrokken?

Prachtig de warme ontvangst bij de Pleisterplaats in Ressen met brandende kaars, muziek, een paar mooie teksten, en koffie met koekjes. Het is hier dat wij afscheid nemen van onze gasten van vandaag, Margot belooft ook voor morgen voor ons aan de weerknoppen te draaien,

haar beroep van 'weervrouw' maakt deze belofte geloofwaardig. Met die belofte keren wij huiswaarts, het klooster in Huissen voelt deze dagen zo. In de avond komt Jeanine voor de wandelaars een klank-

Klankschalen sessie door Jeanine in de bibliotheek

Vervolg van pag. 14

schalensessie verzorgen. Een indrukwekkende gebeurtenis voor de rustende dames!

Dag 3: Genieten, leven en stralen (Huissen - Angeren-Doornenburg) Het is volop lente in de over-Betuwe. De lammetjes dartelen in de wei. De (fruit)bomen lopen zichtbaar uit. Het gras lijkt groener dan de afgelopen dagen. Ook in de groep heerst een voorjaars-stemming. De jassen blijven uit, er wordt gelachen en genoten. Zelfs het lopen over de lange dijk wordt zeer gewaardeerd. Wat is het hier mooi, het zonlicht kleurt de mindset. De kerkklokken klinken overal om ons heen. Kerkgangers worden opgeroepen. Sabbelend op onze King-pepermuntjes volgen wij in een ontspannen tempo de pijlen van de Wegen met Zegen.

Als wij bijna bij het eindpunt zijn, zet een van ons de begintune van de serie Floris aan. Zingend wordt zijn kasteel bereikt, een prachtige plek voor het afscheid-drinkje.

Irene (verslag)

Margreet Sanders, namens Wegen met Zegen

Feuilleton

Rob van Woerkom

Ontmoeting met een engel 2

De vorige keer sprak ik over mijn onverwachte ontmoeting met een engel in onze kerk. Het zou gaan om de engel van de kerststal. Vergeten in te pakken en nu dwaalt zij door onze kerk, en wellicht ook daarbuiten. Even spraken wij met elkaar, toen was ze weg. 'Ik spreek je nog', was alles wat ik hoorde.

Beduusd bleef ik achter. Het is geen dagelijkse praktijk een engel te ontmoeten, dat moge duidelijk zijn. De volgende dagen had ik tijd om over het een en ander na te denken. Wat was mij toch overkomen? En wat wist ik over engelen? Ja ik herinnerde me dat mijn moeder mij, als kind, bij het slapen gaan dat heerlijke gedichtje voorlas wat velen van jullie nog wel zullen herkennen:

*s Avonds als ik slapen ga, volgen mij veertien engeltjes na,
twee aan mijn hoofdeind, twee aan mijn voeteneind,
twee aan mijn linkerzij, twee aan mijn rechterzij,
twee die mij wekken, twee die mij dekken,
twee die mij wijzen, naar 's hemels paradijzen.*

Waarna ik natuurlijk heel goed in slaap viel.

En ja, ik ben ook vertrouwd grootgebracht met het idee van 'engelbewaarder'.

Mooi als je ontsnapte aan een (dodelijk) ongeluk. 'Oef, dat had niet veel gescheeld of ik was aangereden. Gelukkig had ik een goede engelbewaarder op dat moment.'

Alleen...., wat was er met die engelbewaarder aan de hand waarvan de drager wel werd aangereden. Had zijn engelbewaarder zitten slapen?

Begin maart was ik in Rome. Daar zie je echt veel engelen. Op gebouwen, op bruggen, in kerken, in musea, in parken, soms zelfs op een burcht. Maar altijd in de vorm van stenen, bronzen of houten beelden; of je ziet ze afgebeeld op fresco's en schilderijen. En ja, soms kwam je er een op straat of in de metro tegen,

maar dat zag er toch iets anders uit....

Nu ben ik weer thuis, zit in onze kerk en denk na. Het is stil, ook heel donker. Er is de laatste tijd nogal wat gebeurd. "Jullie hebben het toch maar makkelijk", zeg ik tegen,..... ja tegen wie? Ik mompel het voor mij uit, de donkere ruimte in. "Ja, jullie engelen. Of jullie nu uit ether, uit de kwintessens, uit vuur, uit licht, uit geest zijn gemaakt, dat weet ik niet. In ieder geval niet uit de materie waaruit wij, mensen zijn gevormd. Wees daar maar blij om".

Eens heeft God de mens uit klei geboetseerd. Daar is, volgens mij althans, in de loop van de tijd een hoop los zand tussen gekomen. En ook niet onbelangrijk, delen ervan zijn hard geworden, soms zelfs versteend. En nu moeten de mensen het toch met elkaar uithouden, het met elkaar weten te vinden. Heel slim hoeft je niet te zijn, om te begrijpen dat dat vaak lastig is, erg lastig. Gelukkig, wij hebben ook een hart waar warm bloed doorheen stroomt. Maar hoe warm moet het bloed zijn, om te kunnen buigen wat hard geworden is?

Dan zie ik in de verte weer een klein lichtje, een lichtje dat snel naderbij komt. Ik veer op...

Wordt vervolgd

Rob van Woerkom

Antonius van Padua in beeld

Antonius op vakantie

Kerk van San Nicolas de Bari, Valencia, Spanje

Mijn zus ging voor een week naar Valencia, in Spanje om Spaans te leren en kwam daar in een mooie kapel, gewijd aan o.a. Antonius van Padua, dit beeld van hem tegen. Aan mij denkend en mijn connectie met de Antonius van Paduakerk hier in Nijmegen, zond ze mij deze foto. Kyra Hoogzaad

Jesús Baena vult aan:
De kerk wordt de Valenciaanse Sixtiijnse Kapel genoemd. Hij werd in de 13e eeuw gebouwd als dank voor de Spaanse herovering op de Arabieren acht eeuwen geleden. Hij ligt bijna in het centrum van de stad en is zeer bekend. De figuur van San Antonio de Padua bezet samen met vele andere heiligen een kleine kapel in de kerk. Ze werden allemaal bedankt voor het stoppen van de opmars van de moslims in heel Spanje.

Bezoekgroep

Wij willen mensen bereiken die graag bezoek ontvangen. Weet U iemand?

Contactpersoon: Josette Lenders.
josette.lenders@gmail.com

Open heart and mind

Elke woensdagavond
in de Pelgrimskapel.
19.00 u. - 19.45 u. WELKOM:
5,12,19,26, april 3,10,17 mei 2023

Info: Henrike v. Riel en Jesús Baena.

Concert

In de komende periode zijn er in de Antonius van Paduakerk de volgende concerten: (Zie ook spandoeken bij de kerk)

Zondag 2 april 15.00 uur:

Nijmeegs Kamerkoor
o.l.v. Pauline Roos met onder meer het Requiem van Duruflé.

Goede Vrijdag 7 april 20.15 uur.

Concert van Mnemosyne o.l.v. Wolfgang Lange.

Zondag 16 april 15.00 uur

Lenteconcert: lenteliederen, meezingers en intermezzo's uitgevoerd door musici uit onze Paduagemeenschap en het Paduakoor.

Dinsdag 18 april 20.00 uur:

Concert door het Nederlands Studenten Kamerorkest o.l.v. Sander Teepen

Woensdag 19 april 20.00 uur:

Concert door Camerata Trajectina. Met Floris Kortie over muziekinstrumenten op beroemde schilderijen.

Zingen en Stiltes

De prachtige altblokfluit geeft de melodie aan. Het pakken van de tweede stem van een Taizé-lied gaat niet eenvoudig. Herhalen, herhalen doet wonderen. Ja, daar is de lijn. Nu dan, met de eerste, sopraan stem erbij. Ah, prachtig, hier doe je het voor. Wat een compositie. Een parel van een hoeveelheid zachte klanken vult de ruimte. U bevindt zich tijdens de zangrepetitie op een dinsdagmiddag; oefenen van de Taizé liederen voor het Bezinningsuur van Padua. Op het moment dat u dit leest is vrijdag 24 maart het Bezinningsuur in de Antonius van Padua kerk voorbij. De volgende keer is op zat. 13 mei van 17.00 - 18.00u. Kom en zing mee, afgewisseld met gedachtes en stiltes. Informatie, vragen: kyrah.humanmove@gmail.com

Kyra Hoogzaad

Agenda

Zo 2 april, 10.00u Palmпасen

Voorganger: Louis Sibbald
mmv het Gregoriaans Koor
Di 4 april, 19.00u

Viering tot inkeer en vergeving
Werkgroep Liturgie
mmv de cantor

Do 6 april, 19.00u

Witte Donderdag
Voorgangers: Tjeu v. Knippenberg en Louis Sibbald
mmv het Gregoriaans Koor

Vrij 7 april, 15.00u Goede Vrijdag, Kruisweg

Voorganger: Ton Groos
mmv het Larissakoor

Za 8 april, 21.00u Paaswake

Voorgangers: Tjeu v. Knippenberg en Kees Megens

Zo 9 april, 10.00u

Hoogfeest van Pasen
Voorgangers: Liesbeth Jansen
mmv het Paduakoor

Zo 16 april, 10.00u

Voorganger: Tjeu v. Knippenberg
mmv de cantor

Zo 23 april, 10.00u

Voorganger: Jesús Baena
mmv de cantor

Zo 30 april, 10.00u

Voorganger: Cecile Kuijpers
mmv het Gregoriaans koor

Zo 7 mei, 10.00u

Voorganger: Kees Megens
mmv de cantor

Zo 14 mei, 10.00u

Voorganger: Tjeu v. Knippenberg
mmv het Paduakoor

Buurt aan Tafel

Elke eerste en derde dinsdag van de maand: 4, 18 april, 2, 16 mei
Aanmelden via:
<https://wij-dewereld.nl>

